

Księga Hioba

Rozdział 37

1. Słuchajcie z pilnością grzmienia głosu jego, i dźwięku który wychodzi z ust jego. 2. Pod wszystkim niebem prosto go wypuszcza, a światłość jego po wszystkich kończynach ziemi. 3. Za nią wnet huczy dźwiękiem, grzmi głosem zacności swojej, i nie odkłada innych rzeczy, gdy bywa słyszany głos jego. 4. Dziwnie Bóg grzmi głosem swoim; sprawuje rzeczy tak wielkie, że ich rozumieć nie możemy. 5. Bo mówi do śniegu: Padaj na ziemię; także i do deszczu wolnego, i do deszczu gwałtownego. 6. Rękę wszystkich ludzi zawiera, aby nikt z ludzi nie doglądał roboty swojej. 7. Tedy zwierz wchodzi do jaskini, a w jamach swoich zostaje. 8. Wicher z skrytych miejsc wychodzi, a zima z wiatrów północnych. 9. Tchnieniem swoim Bóg czyni lód, tak iż się szerokość wód ściska. 10. Także dla pokropienia ziemi obciąża obłok, i rozpędza chmurę światłem swoim. 11. A ten się obraca w koło według rady jego, aby czynił wszystko, co Bóg rozkaże, na oblicze okręgu ziemskiego. 12. A czyni to Bóg, że się stawia bądź na skaranie, bądź dla pożytku ziemi swojej, bądź dla jakiej dobroczynności. 13. Słuchajże tego pilnie, Ijobie! zastanów się, a uważaj dziwne sprawy Boże. 14. Izali wiesz, kiedy co Bóg stanowi o tych rzeczach? albo gdy ma rozjaśnić światło obłoku swego? 15. Izali wiesz, co za waga obłoków? Izali wiesz cuda Doskonałego we wszelkiej umiejętności? 16. Wieszże, jako cię szaty twoje ogrzewają, gdy ucisza ziemię od południa? 17. Izażes z nim rozpościerał niebiosą, które są trwałe, a zwierciadłu odlewanemu podobne? 18. Ukazże nam, co mu mamy powiedzieć; bo nie możemy sporządzić słów dla ciemności. 19. Izali mu kto odniesie to, cobym mówił? I owszem, gdyby to kto przedłożył, byłby pewnie pożarty. 20. Wszak teraz nie mogą ludzie patrzeć i na światło, gdy jest jasne na obłokach, gdy wiatr przechodzi, i przeczyszcza je. 21. Od północy jako złoto przychodzi, ale w Bogu straszniejsza jest chwała. 22. Wszechmogący jest, doścignąć go nie możemy; wielki w mocy, wszakże sądem i ostrą sprawiedliwością ludzi nie trapi. 23. Przetoż boją się go ludzie; nie ma względu na żadnego, by też był i najmędrzy.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.